

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH (ATALANISTA)

Any 4.—Núm. 129.—Diumenge 25 de Janer de 1903.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que desempenyen càrrechs pùblichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils sino tot quant se refereixi á la organisió interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instància los pleits y causas: volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espasnyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut les quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional forosa presti servei tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

Aclaracions

Los que fà tres anys crearem lo catalanisme tarragoní y procurarem donarli impuls y ferlo respectar de tothom desde las modestas columnas del nostre setmanari, no havèm cambiat d'idees ni de procediments; y si aquests darrers haguessin variat seria degut a las circunstancies que constantment varian. Som allá ahont eram tres anys enrera, allá ahont eram lo dia que coneguerem que'l catalanisme era l'única salvació de la nostra desgraciada y estimada Patria catalana.

No som donchs nosaltres que havèm cambiat, sinó'l temps y las circumstancies. Los precursors del catalanisme, los catalans de la decadència de la confederació catalana-aragonesa, sapiguaren imposarse a son despotich monarca Joan II ab la forsa de la rahó y de las armas. Los nostres antepassats de dues centurias, defensaren en los camps de batalla las llibertats patrias, mentres los catalanistas de la segona meitat del passat segle, despertant l'hermós ideal de llibertat, llarch temps adormit, se limitaren a cantar las glòries de nostra història brillantíssima y preparar lo gran moviment autonomista que es avuy l'admiració del món y la salvació d'Espanya.

Los medios de qu'es valgueren nosaltres antepassats pera lluitar contra'l centralisme qu'es amenassava mortalment, serien avuy los més propis y adecuats! Nosaltres creyem que no, perquès temps cambian, y ab los temps las circumstancies. No lluitarem contra'l centralisme ab las armas, perquè l'autonomisme s'implantara per la forsa de las idees y de las mateixas circumstancies. No volém tan sols qu'el catalanisme sigui un ideal platonich y de realisació llunyanà, sinó que dirigit pràcticament pugui salvar quan sigui convenient a la nostra-patria.

Los catalanistas de temps passat se defensaren ab las armas a la mà perquè l'Estat ab las armas los atacava. Los catalanistas d'avuy també tenim de lluitar contra l'Estat centralista ab las mateixas armas ab qu'ns ataca.

Si aqueix nos ataca imposantnos un caciquisme deshonrós y fent política burocràtica y de banderia, li contestarem destruir lo caciquisme y'l seu partits polítichs que en s'ja's portan lo descrèdit. Farèm autonomia destruir lo centralisme, y'l desfrirem atacant los seus fonaments, cercant l'unió de tots los catalans dividits per l'astucia dels governants, llenant lo caciquisme de las corporacions oficiales y fent qu'el poble català aimant de sos més legitims drets, sàpiga ferse representar dignament devant del poder central per homes de la terra, que estiguin compenetrats y coneguin las seves necessitats y sentin de cor los ideals de llibertat que germinan en l'ànima del nostre poble.

Pera lograr lo triomf del catalanisme tenim d'atagar lo centralisme per la seva mateixa base y deixarnos per sempre més de platonismes, que donat lo modo d'esser d'avuy dia, a rès condeixen. No per ésser la nostra obra gran y difícil, és de realisació llunyanà; tot dependeix de nosaltres, que si la constància destrueix montanyas, la fè y la voluntat d'un poble poden destruir formes políticas per crearne de novas.

Malgrat qu'els ideals polítichs, a l'impuls del temps, essent los mateixos, cambian de direcció, nosaltres no'n havèm mogut d'allí ahont eram. Defensors de l'autonomia política y administrativa de Catalunya y demés nacionalitats y regions espanyolas ho havèm sigut y ho serèm sempre. Estampadas en llach preferent del nostre periòdich están las nostres aspiracions, y ellas són la bandera del comunitat que aném sostenint contra la ruina y la desorganisació. No'n mou lo donar satisfaccions a ningú, sinó

que per la propia satisfacció nostra farèm constar que las Bases de Manresa las defensarem sempre en son esperit y en sa esencia, y ellas serán sempre'l móbil de nostres actes.

TREBALL PERDUT

S'apropan las eleccions provincials. Dintre de poch començaran a ferses públichs los noms de las personas que aspiraran a l'honorós càrrec de diputat devant de la província, y tindrà lloc la comèdia electoral, com si de debòls candidats tinguessin algún plan que, al desenrotillarlo en sa gestió representativa, haguessen de portar la solució als molt intrincats problemes econòmics que fan impossible l'administració veritat dels municipis del nostre districte, y com si realment los electors tinguessin fè en la bondat de las gestions que anirán a practicar a Tarragona's nous diputats provincials.

No obstant, rès més lluny de la realitat.

Se faràn novas eleccions perquè la llei aixís ho mana, y la veritat és, que encara que no ho sembli, aquí'n agrada molt cumplir la llei.

Yls nous diputats faràn uns nous presupostos provincials reforsant los ingresos com ho feren los veells, y quan los pobles d'aquest districte protestin de l'aument del contingent provincial, los contestaran com ho ha fet ara de poch la Diputació, que protestan *sin justicia ni razó*; tal com sóna. Y continuará essent la Diputació provincial la pesadilla d'aquests pobres municipis, que a las seves mans morirán endogalats. Y aquests mateixos municipis, lo dia de la comèdia electoral, votarán als nous diputats sense cap esperança de qu'ls hagin de facilitar la seva gestió administrativa, sinó ab la seguretat de que una vegada dintre de la corporació provincial, no voldrán pas recordar-se de la situació afflictiva dels pobles d'aquest districte, sinó de la situació precaria de l'eràri provincial.

Ja ho sap tothom que no és lo districte de Falset, actualment aclaparat per la filoxera, qui ha de treure de apuros a l'eràri provincial; però, és tan fàcil contestar a las seves protestas ab un *no hay razón ni justicia*!

S'il districte tinguis fè en las gestions qu'ls seus diputats poguessin practicar prop de la Diputació, se reuniria en assamblea general y proposaria l'elecció de candidats idònios yls hi imposaria l'obligació de defensar nostres interessos; mes, com que aquesta fè no existeix, ni candidats animats d'itals propòsits, tampoc, se faràn las eleccions en mitjà de la major fredor y de la major indiferència, ab la convicció de que aquest treball ha de resultar treball perdut.

Y sinó, al temps.

V. ESTRÉM.
Falset 22 de janer de 1903.

SEMPRE LO MATEIX

Las Normals

Cada cop que pels etzars de la política se cambian las personalitats que ocupan lo ministeri d'Instrucció pública, se nota ansietat gran en tots quants a l'ensenyança's dedican y per ella de bò s'interessen, puig sol succeir forsa sovint que las iniciatives dels nous ministres, fins aquells que s'inspiran en los més enlayrats fins, arriban a ésser a la pràctica, abans que beneficiosas, perjudicials en èxtrem.

No hi ha sinó veurer lo ocorregut recentment ab l'organisió dels estudis de la carrera del magisteri, suordinats ara als antics Instituts de segona ensenyansa, ab vergonyós menyspreu de las Normals, que per sa naturalesa y finalitat no sols gosan de vida propia, sinó qu'exclueixen tot lo que sigui confusió de sos estu-

dis ab los de qualsevol altra entitat docent.

Desde que fa any y mitj se dictaren pel comte de Romanones, los preceptes de la nova organisió, un clamoreig constant, al que donan major forsa, no sols lo numèrich sinó la calitat dels que'l produxeixen, s'ha deixat sentir en tots los tons y utilitzant tots los medis legals, desde la polèmica a la premsa hasta la rahoada exposició al ministeri en suplica de qu'és tornés a las Escoles Normals sa autonomia propia y's reorganisin los estudis d'altal modo que responguessin més a las necessitats pràctiques que al prurit d'una erudició convenient sempre, si per sa propia voluntat s'adquireix, però innecessaria y hasta perturbadora per l'exercici de l'instrucció primària.

Ha pujat ara al ministeri l'Allenadalazar, y encara que fins avuy no poguem jutjar respecte de las orientacions en la materia, és llògich presumir que no ha de venir sense iniciativas ni faltat de criteri propi en l'assumpto, per lo mei fet d'acceptar lo càrrec que li ha sigut conferit.

Aital criteri, sens dubte s'haurà d'aquilar ab lo coneixement de l'estat en qu'actualment se troba l'organisió dels establiments d'ensenyança, y cap suposar que en vista de l'unanimitat ab qu'és demandan las reformas del plan vigent, y's trassan los viaranyos que pera arribar a elles hi ha que seguir, no hi de deixar lo Ministre de regoneixer la justícia de las peticions y's enlairats fins en que s'inspiran.

Abriguèm, per avuy, la confiança de que l'acció oficial, assessorada, no per concellers àulichs com volen estarho ab freqüència ab perjudici de tots, sinó directa y llealment per los que en realitat s'interessen per aquestes qüestions, ha d'ésser beneficiosa portant a lo que avuy és anàrquich sistema, l'ordre y concert que dèu existir en tot còs legal.

L'obra del Diccionari Català

Lo nombre de Janer del Butlletí, comensant per advertir als subscriptors que'l nombre pròxim sortirà ab treta dues planas, ahont hi anirà la refutació de l'article d'en Menéndez Pidal que ha fet ben públich la premsa, dú un segon y últim treball endressat al Sr. Lluís B. Nadal, respecte si s'han de tirar o no avant los treballs de l'obra iniciada per Mossèn Alcover, enfront l'*eterna espera* ab qu'el Sr. Angel Aguiló fa d'alir, pera la definitiva estampació de l'*inventari* del seu pare difunt D. Marià.

Diu Mossèn Alcover que no hi ha que aturarre en l'obra per ell empresta; que ab tot y ferse «ab temps», «ab senys», «ab paciència», «sense precipitació y a prou fet»; que tot y «no estar tot lo treball en omplir cèdulas y més cèdulas», y, fins tenint en consideració qu'el Sr. Nadal, «no hagi trobat encara un criteri pariò (2) al del Mestre Aguiló», no hi ha que parar, ni reposar, *esperant lo sant adveniment* d'una obra, per tothom y de molts anys inútilment esperada; ja en vida del mateix D. Marià, y sobre tot després de mort, y de sis anys y mitj d'enterrat.

Aixis mateix, diu Mossèn Alcover contestant a lo del Sr. Nadal, que «lluny de creure que la majoria de las cèdulas siguin inútils, serán totes utilissimas», no sols per encoratjar als colloboradors a aquesta feina d'utilitat y necessitat per l'edifici lexicogràfic, sinó fent veure qu'el mateix D. Marià Aguiló en la seva pràctica de recullir lo llenguatge, fèu ús del mateix sistema, demandant ajuda a qui li venia al pàs o s'hi presava.

Y per últim diu Mossèn Alcover que no hi ha per qu' esperar l'obra de D. Marià Aguiló aturats y sense fer feina, essent aixís que aquella, tot y essent molt y molt respectable, no

és una obra acabada y completa, si no que és solzament, materials pera una obra.

Acabadas las rahons aquestas de resposta y com a l'article del senyor Nadal, inserta un treball d'ortografia del Sr. Cases, y continua l'inscripció de las diferents seccions que componen y són l'ànima del Butlletí del Diccionari, arribant ja a 1.145 lo nombre de colloboradors, com se troba al capdevall d'aquest sumari:

Advertencia. — A ne's nostres amichs y colloboradors sobre D. Lluís B. Nadal de Vich. — Ortografia de la L palacial y de la L doble. — Obras catalanas escollidas pera fer las cèdulas de llurs paraulas. — Colloboradors qui tenen poca sòn. — Seccions del llenguatje vivent de las quals hi ha colloboradors encarregats. — Crònica de l'obra del Diccionari. — Llista de colloboradors del Diccionari per ordre cronològich.

B.P.

Lo bretó a la Cambra francesa

Sessió del 16 del corrent

M. Lamy. — La disposició presa recentment pera prohibir l'idioma bretó ha causat al meu departament una llegítima emoció qu'interessa a tot lo país. Aquest idioma es parlat per dos milions de francesos.

M. Dejeante (socialista). — Se'ls priva d'apendre'l francès. (Protestas a la dreta).

MM. d'Esturbeillon y de Languiñais (de la dreta). — Suprimiu, si conexeu, lo basch y'l flamenc.

M. Gérault Richard (socialista). — Nosaltres volèm saber qu'és lo que s'ensenyaen bretó. (Reclamacions a la dreta).

Lo reverent Gayraud. — Y vostres electors de la Guadalupe que parlan francès?

M. Lasies (de la dreta). — Parlan en negre. (Grans rialles).

M. Lamy. — A ne's que declaran als tribunals, se'ls concedeix lo dret de parlar en bretó. Suprimir d'una plumada aquest idioma seria impossibilitar las relacions comercials y socials de la Bretanya. (Molt bé, molt bé).

M. Combes nos diu que no's suprimeix lo bretó sinó en l'ensenyança del catecisme. Això és impossibilitar al sacerdot de donar la deguda ensenyansa religiosa. Tant se valdrà suprimir per decret la Religió Católica. (Aplaustos a la dreta. A l'extrema esquerra, crits d'*¡jaixò*, això és lo que volèm!)

Al redactar la seva circular, M. Combes ha fet un flach servei al desenrotillament de la llengua francesa a Bretanya.

La llei no consigna pas l'obligació dels alcaldes d'informar si l'ensenyança religiosa se dóna en tal o qual idioma abans de pagar la consignació als sacerdots. (Molt bé, a la dreta). Se'ls exigeix, donchs, als alcaldes una comissió que de cap manera poden acceptar. (Aprovació a la dreta).

En realitat, això és invadir las atribucions de l'Iglesia; y aviat pot ser se faràn informacions sobre en quin idioma diuen la missa. (Aplaustos a la dreta y al centre. Interrupcions a l'esquerra).

La Bretanya s'ha unit lliurement a la Fransa yls tractats d'anexió li reconeixen lo llireus us del bretó. La mateixa convenció revolucionaria ho va respectar y va decidir que se aprengués lo francès juntament ab lo bretó. Es lo que demanèm avuy.

Crech que'l Gobern s'honoraria retirant una circular que ha entrat al poble. (Llarchs aplausos a la dreta y al centre. L'orador és molt felicitat).

M. Combes. — En rigor, la meva circular data de més de 12 anys: lo ministre de Cultes alashoras va escriure que l'Estat no retribuiria sinó los serveys prestats en l'idioma nacional. (Protestas a la dreta. Aplaustos a l'extrema esquerra).

També va dir que castigaría als eclesiàstichs que no tinguessin competència en... (Protestas enèrgicas a la dreta. (Esvolot).

Tal circular no va ésser objecte de cap protesta. En 1901, la circular de M. Waldeck-Rousseau (jòfar! jòfar! a la dreta) sobre la llengua nacional tampoc va trobar resistència.

M. Plichon. — Es inexacte.

M. Combes. — En tot cas no'l van acusar d'usurpació d'atribucions. Jo no he fet sinó seguir lo mateix camí y'n cambi s'han excitat les iras d'algunes comarcas y ha esclatat un concert de crits en la premsa catòlica.

Quan vaig redactar la circular, jo'm creya que la Bretanya era a França; ara sembla que allá baix, abans son bretons que francesos.

(La dreta s'aixeca en massa protestant d'aquestes parellas. MM. de Esturbeillon, Ollivier, Menard, Lamy y altres diputats bretons cridan: ¡Això és odiós! a l'ordre, a l'ordre! ¡Se'n insulta! — Tres vegades M. Combes tracta d'explicar las seves paraules, impossibilitantlo las protestas dels bretons).

M. Combes. — He volgut dir solzament que, a jutjar per algunas protestas, sembla que hi hagi qui sigueixen bretó abans que francès. (Noves protestas a la dreta).

M. d'Esturbeillon. — La Bretanya tindrà presents aquestes paraules. (Gran esvolot en tota la Cambra).

M. Combes. — Tracteu de conservar lo bretó pera mantenir la subjecció intel·lectual que anèu perdent. (Aplaustos a l'extrema esquerra.)

Hi ha 129 parroquias a Guímer en que s'obliga als noys a estudiar lo Catecisme en bretó, encara que s'apiguen lo francès.

Varis diputats. — Això es fals.

M. Combes. — Per ventura s'ha de reservar lo francès no més que pera las missas solemnes?

M. Lasies. — Estéu equivocat; són en llati. (Grans rialles.)

M. Combes. — Lo govern està decidit a suprimir las pagas eclesiàstiques que convinguin. (Aplaustos a l'extrema esquerra. Interrupcions a la dreta.)

M. d'Esturbeillon. — Això és un robo. (E

El Imparcial de Madrid tenint notícia de la disposició del Gobern francès qu'ha motivat los sorollosos incidents de la sessió ressenyada, tracta de treuren punta, sostenint a l'efecte, que ja que a França's prohibia parlar bretó a l'ensenyança del Catecisme, també's podia dictar aquí semblant mida, tractant ab això de justificar lo célebre Decret d'en Romanones.

Ab tot, la significació qu'entranya la circular d'en Combes és ben diferent de la del Decret de l'ex-ministre d'Instrucció espanyol, que és lo que no ha sapigut o no ha volgut veure lo diari madrileny.

A lo que's tirava ab lo Decret d'en Romanones, era a obstruir l'expandiment de la llengua catalana y en conseqüència a ferir al catalanisme; en una paraula, los motius inspiradors del Decret no eran més que polítics.

Pel contrari, la circular del quefe del govern francès, atenta de dret als interessos de la Religió y no té altre caràcter que una de tants arbitrarieats de que s'ha valgut M. Combes per posar trabas a l'inegualable influència del clero francès, y res ho prova tant com lo fet de que mentre se prohibeix l'ús del bretó per la ensenyança del Catecisme, segons ha recordat M. Lamy en lo Parlament, se concedeix lo dret de parlarlo als que declaran devant dels tribunals.

«Ho tenia entès així *El Imparcial*?

«Hi está conforme'l diari de l'ex-ministre conservador en que's prohibeix a Espanya l'ús dels idiomas regionals, no més pera persegir la religió catòlica, y en canvi's permet en l'administració de justicia y en lo demés d'ordre purament civil!»

Si ho vol així, podrà retreure ab justicia, l'exemple de França. D'altra manera, parla de lo que no sab.

¡Y seria curiós que ho volgués així lo diari del company d'en Silvela y del marquès de Vadillo!

Comentaris

Calma

Ben pocas coses hi ha de què parlar. Si no toquem a la marina, que gaire bé no's pot tocar, per lo quisquillosos que s'han tornat los del ramo, la crònica política del dia no dona més de sí. No falta qui suposa que la campanya d'*El Imparcial* de Madrid contra Sanchez Toca obreeix a una jugada per taula, y aquesta sospita no deixa de tenir lo seu fonament. Lo gran rotatiu està lligat ab en Silvela de la manera que tothom sap, y com l'hereu d'en Cánovas té una grossa dintre'l ministeri, hi ha molts que creuen que's tira al de Marina per tocar al de Gobernació.

Lo puritanisme d'en Maura, en materia d'eleccions, puritanisme, entre mitj de tot, molt attenuat, té fòra de si als candidats silvelistes, que no s'estan de dir qu'en Maura encasilla als seus; però que als verdaders conservadors los hi tanca las portas de l'encasillat.

Sembla qu'en Silvela ha près cartas en l'assumpto pera pastalejar la cosa y tapar la boca als cridaires, y ja veurán com així que s'acostin les eleccions, la bescantada sinceritat electoral anirà molt a menys, y's repetirà l'escàndol de sortir diputats, gracies a la tupinada, una pila de senyors molt conegeuts a Madrid, però sense arrels ni simpatías en los districtes.

Veurem com anirà tot aquest tinglado de las eleccions y si en Maura resultarà *uno de tantos*.

La pifa del sindicat

«Sabem allò que deyam del sindicat dels franchs! Donchs fassin lo favor de llegir lo següent telegrama de Madrid:

«En los círcols polítichs y de negocis se parlava molt de quels cambis, malgrat la constitució del sindicat dels franchs, han seguit pujant, contra lo que s'esperava. Los interessats diuen qu'això es degut a treballs dels agiotistas. L'impreisió es pessimista, desconfiant en Villaverde de l'exit del sindicat.»

Lo que no pot ésser no és. Fer baixar los cambis per midas artificials, es pensar ab los peus. La qüestió de quartos may s'ha resolt per medi de decrets, ni establint agencias del Banch a París, Londres y Berlin, ahont no's pot seguir lo sistema que seguim aquí de fer diners d'unas quantas resmas de paper.

¡Y pensar que en la constitució del sindicat hi han intervenit los principals hisendistes espanyols!

Bon per vindre espera a Espanya.

CARITAT

Projecte de Reglament

que l'Ajuntament de Tarragona en virtut de l'article 1.er del R. D. de 14 de Juny de 1891, presenta pera la seva aprobació a l'Im. Sr. Gobernador civil de la província.

CAPÍTOL I Del Personal

Article 1.er L'Ajuntament tindrà dos o més metges que nomenarà per oposició o concurs, segons determini a l'ocorrer la vacant o la creació de nova plassa; dos o més practicants que's nomenarà l'Ajuntament, previ informe dels metges municipals; tots los apotacaris de la ciutat que's conformen ab la tarifa mínima adoptada per l'Ajuntament, previa consulta al Colegi d'Apotecaris d'aquesta província; un porter o conserje que nomenarà lliurement l'Ajuntament, y un inspector que serà precisament regidor y nomenat per l'Alcalde.

Art. 2.^{on} Los metges tindrán lo sòu de 125 pessetes cada mes, sense descompte; los practicants guanyaran 40 pessetes mensuals, sense descompte; los apotacaris guanyaran cada mes per lo que despatxin, sense descompte, però baix tarifa mínima acceptada; y'l porter o conserje guanyará 75 pessetes mensuals.

Art. 3.er Tot aquest personal podrà adquirir dret de jubilació, quan per los seus serveis s'hagi fet acreedor a tal recompensa a judici de l'Ajuntament.

Faltas

Art. 4.er Las faltas cometades per qualsevol d'aquests empleats serán corregides ab reprensió, suspensió de sòu y separació del càrrec, segons l'importància o repetició de faltas; la primera la farà sempre l'Alcalde, així com també la segona quan no sigui per més de vuit dies; las altres deurán imposarse sempre per acort de l'Ajuntament.

Art. 5.er La denuncia de las faltas podrá ferla qualsevol a l'Alcaldia, però a ésser possible per conducte de l'Inspector, acordant aquella la correcció sempre que sigui de la seva competència, o passantla en los demés casos, a la Corporació Municipal.

Art. 6.er Cap de las correccions esmentadas podrán imposarse sense escoltar al denunciat.

A. RABADÁ

Per ara y per sempre

En nostre passat número publicarem lo següent solt:

«Tots los que están enterats dels motius que obligaren a nostre ex-amich D. Agustí M.ª Gibert a separarse del catalanisme tarragoní, haurán vist l'excessiva prudència que havèm tingut, refugint tractar d'un assumptu, que per ésser personal nos desagradava en extrem; però com ja va per tercera vegada quel proprio cosechero, *La Avanzada*, o qui sigui, tracta de presentar al Sr. Gibert com una víctima que las nostras veleitats han obligat a retirarse a casa seva, no tenim més remey que declarar, que la separació de dit senyor, no fou deguda a diferencies de criteri ni de procediments dintre'l catalanisme, sinó pura y simplement a incompatibilitat de caràcter, ab los individus de la Junta Directiva de la nostra Associació, ab la valentia Juventut Catalanista y ab tots los redactors de *Lo Camp*.

Com lo Sr. Gibert, sembla que vol fonamentar, pretextar o excusar la seva separació per qüestions electorals y de persones, bastarà recordar que ell mateix quan las darreres eleccions municipals, presidí la primera reunió qu'es celebrà en la nostra Redacció, y invitá a tots los que hi assistiren a pendre part en la lluita, y quel trop de zèle electoral de l'esmentat senyor, per poch ocasiona un conflicte en lo colegi del carrer Márquez.

En quant a la qüestió de persones, sàpigal'l públic que, no fà massa temps, lo mateix Sr. Gibert va dirigir espontàniament una carta molt laudatoria y plena de satisfaccions, precisament a una de las personas a qui avuy ataca ab més ensenyament. Y s'ha d'advertir que, aquesta carta no tenia altre objecte que entrar en nova y amistosa relació ab la persona aludida, a la qual el Sr. Gibert havia insultat grollerament, pera que així, sense cap mena de rezel, pogués ingressar a l'Associació, quina presidència exercia allavors lo senyor Gibert.

Aquest és lo fet de la veritat. De lo demés que parla un article que publica ahir *La Avanzada* y que la veu pública atribueix al Sr. Gibert, és de tal caràcter, que la nostra decencia no'n permet que'n s'ocupem. Val més compadreixelo a n'ueste senyor que ha caigut per sempre de totes las presidències bagudes y per haver. Un sentiment de llastima ns commou al veure que malgrat son catolicisme y sa devoció a las Quaranta Horas, s'entreteve cavantse una fossa política y moral en las columnas

d'un periòdich lliurepensador y menja capellans... Per això passèm de llarg, no sense exclarar cristianament:

J.R. I. P. J.

En contestació a l'anterior escrit aparegué'l dimars en los diaris locals *Diario de Tarragona*, *Diario del Comercio* y *La Opinión* y ahir en *La Avanzada* lo següent remítit:

«Molt senyor nostre: ab fonda pena ns dirigim a vostè, no pera justificarnos devant l'opinió pública de Tarragona, que ja creym que ho estèm prou ab las ideas que professèm de tota la vida y ab nostra honradesa, sinó pera desmentir rotundament lo cùmul de falseats y de insults que vomitan en contra nostre alguns redactors de *Lo Camp* en l'edició del diumenge passat, atribuintnos la paternitat dels escrits que ha publicat lo periòdich republicà federal *La Avanzada*, en los que no hi tenim ni art ni part y que no per ésser lliurepensador y menja capellans com diuen los de *Lo Camp*, deixan d'esser una veritat continuada y que confessèm suscriuríam de bona gana. A lo menys Tarragona hi veu en ells abnegació que no tenen altres: ex-diretors de periòdics republicans y ex-redactors de diaris masons que forman part de la redacció de *Lo Camp*, que no s'ho diuen y que tal vegada ho son més, y que's valen de l'insult indigno y de la mentida pera cubrir son desprestigi.

Devém, senyor director, fer constar que no'n havèm separat d'en lloc, y que'n honrem en no perteneixer a «La Associació catalanista de Tarragona y sa comarca», continuant essent més catalanista que abans. Nostra dimissió del càrrec de president la varem presentar espontàniament, per escrit y ab caràcter irrevocable, per motius de disconformitat de criteri ab la Junta directiva y la comissió del periòdich *Lo Camp* y per altres miserias que tothom coneix, y no seria per incompatibilitat de caràcter com estampen los senyors de *Lo Camp*, puig abusos de nosaltres la presentà don Xavier Güell del càrrec de vis-president, y després D. Joseph Romaní del de tresorer.

Com que conequerem a temps sos plans, pera no servirlos d'estorb y evitar la lluita y l'escàndol, los hi daixarem lo camí lliure, no sens que s'hagin anat donant de baixa de l'Associació, potser també per incompatibilitat de caràcter, D. Xavier Güell, D. Enrich Baixeras, D. Antoni Ribot, D. Antoni Guasch y altres.

Bona prova de lo que diem, es que mesos després al reproduir *La Avanzada* un solt de *Las Noticias* de Barcelona, en que's deya que havíam sigut apedos del càrrec de president, al sortir tart y malament *Lo Camp* en nostra defensa volíam pu'icar un solt en que no hi havíava una paraula de veritat y qual text que conservèm deya: «no's verit que hagi sigut apedo de president de l'Associació.... sinó que d'acord ab varios amichs presenta la dimissió tota la Junta directiva a fi de reorganizar l'Associació y donar entrada a nous elements.» Noticia absolutament inexacta y que no's publicà per llegar a la vigília la carta que dirigirem, amparantnos en la lley, al director de *La Avanzada*, demandant la rectificació del solt.

La compassió qu'inspirèm als senyors de *Lo Camp* és pera nosaltres l'honor, la glòria més gran que havèm obtingut en tota nostra vida.

Per acabar, senyor director, tenim de fer públich, que l'animsitat que'n guardan los senyors del repetit periòdichs es senzillament y en llenguatge matemàtic, per no haverlos pogut fer rendir comptes de l'administració de *Lo Camp*, comptes que tal vegada encara no s'han donat, ni's donarán mai, perque algú té intèress en que no's fassí.

Li doném las gràcies yns repetim de vostè afm. s., Agustí M.ª Gibert.

Tarragona 19 de Janer 1903.

Com se veu, lo Sr. Gibert, malgrat la seva palabreria huera, que diria *La Avanzada*, deixa subsistents y sens contestació la major part de las nostras afirmacions: sols rebutja que la seva separació del catalanisme tarragoní sigui deguda a incompatibilitat de caràcter ab los individus de la Junta Directiva, ab la Juventut Catalanista y ab tots los redactors de *Lo Camp*.

Com lo Sr. Gibert, sembla que vol fonamentar, pretextar o excusar la seva separació per qüestions electorals y de persones, bastarà recordar que ell mateix quan las darreres eleccions municipals, presidí la primera reunió qu'es celebrà en la nostra Redacció, y invitá a tots los que hi assistiren a pendre part en la lluita, y quel trop de zèle electoral de l'esmentat senyor, per poch ocasiona un conflicte en lo colegi del carrer Márquez.

En quant a la qüestió de persones, sàpigal'l públic que, no fà massa temps, lo mateix Sr. Gibert va dirigir espontàniament una carta molt laudatoria y plena de satisfaccions, precisament a una de las personas a qui avuy ataca ab més ensenyament. Y s'ha d'advertir que, aquesta carta no tenia altre objecte que entrar en nova y amistosa relació ab la persona aludida, a la qual el Sr. Gibert havia insultat grollerament, pera que així, sense cap mena de rezel, pogués ingressar a l'Associació, quina presidència exercia allavors lo senyor Gibert.

En quant a la qüestió de persones,

en los escrits de *La Avanzada*, sàbem de bona tinta y per confessió d'una persona *muy allegada* al senyor Gibert, fetà precisament lo dia que aparegué son remítit, que l'article que publicà l'esmentat setmanari federal ab lo titol *Catalanismo Tarragonense*, fou escrit de puny y lletra d'ell, qui no sentint prou valent per enviar las mateixas quarrellas a l'impremta, obtí per pregat a un'altra persona que's hi copiés.

Lo Sr. Gibert que's considerava ell mateix lo Júpiter del catalanisme tarragoní, ha baixat molt de categoria; avuy s'accontenta ab posar a l'altura de Janus puig que té una cara pera presentar-se al públic y un'altra para parlar a sos amichs particulars.

Però'l Sr. Gibert, si no ha tingut trasa a desfer las nostres afirmacions, ha intentat cubrir las seves ridicules citant noms y volgut demostrar que la seva conducta està apoyada per personas y elements valiosos. Rés més lluny de la veritat. Parlin per nosaltres las següents cartas:

**

Sr. Director de

Lo CAMP DE TARRAGONA

Present:

Distingit senyor y amich: Li prego dongui cabuda en lo periòdich de sa digna direcció a las següents ratllas:

Al veure lo «Remítido» que don Agustí M.ª Gibert ha publicat en alguns periòdichs d'aquesta ciutat, no puch menys de sortir a una defensa protestant d'una afirmació que dit senyor fa respecte de ma humil persona.

Es complertament inexacte que jo dimítis lo càrrec de Comptador de l'«Associació Catalanista de Tarragona y sa Comarca» per los motius que gratuitament m'atribueix lo Sr. Gibert. Ben clars constan en ma dimisió y per cert no tenen rès que veurer ab lo que afirma dit senyor.

Quan jo vaig dimítir l'esmentat càrrec, lo Sr. Gibert ja feya alguns mesos que havia presentat la dimisió de President, y mal podia saber los motius de la meva. Si dit senyor hagués tingut la..... delicadesa de preguntarmo abans d'estampar lo meu nom pels periòdichs, no hauria tingut cap inconvenient en dirlo.

Per lo demés, he de fer constar que m'honro moltíssim continuant inscrit en la llista d'individus de l'«Associació Catalanista de Tarragona y sa Comarca».

Gracias anticipadas, Sr. Director, y quedo de vostè afm. y s. s., Joseph Romani.

Tarragona 20 Janer 1903.

**

Sr. Director de

Lo CAMP DE TARRAGONA

Benvolgut senyor y amich: Com sia que en un remítit publicat per don Agustí M.ª Gibert en los periòdichs locals, se m'aludeix insinuant que jo m'he donat de baixa de l'«Associació Catalanista» pels motius que allí se expressan, me convé fer constar que jamay he tingut la més petita diferència ab los individus de la mateixa, honrantme ab l'amistat de tots y pertanyent a l'esmentada Associació, quinas iniciatives me he complagut en secundar desde queva fundar.

De vostè atent s. y afm. amich, Antoni Guasch.

Pastillas Morelló

Obran per inhalació dels agents antisèptichs, anti-catarrals y anti-asmàtics que's desprenen mèntres van desfentse per la boca. Curan la **TOS, REFREDATS, BRONQUITIS, AUFECH, CATARROS, RONQUERA, ABCESSOS PULMONARS, etc., etc.**
Farmacia de l'autor, Porta de l'Angel, 21 y 23 Barcelona

Comissións y Representacions

DE PRODUCTES NACIONALS Y EXTRANGERS

Centre d'Informació Comercial

l'esclariment del robo, per més que fins ara res s'ha conseguit.

Baix dos aspectes hi ha que considerar lo robo de les monedes de l'Arqueològica.

Poden haber sigut sustretas per criminals vulgars que sols busquessin lo valor intrínsec de l'or y de la plata, en qual cas seria una desgracia que per poch valor se fonguessin monedes valiosas, o bé hi ha que buscar los lladres entre gent entesa que sabia lo que's feya, ja pera conservarlas ab la fè del coleccióista maniatich, o vendrerlas per son just valor u algú marxant d'antigüetats.

Nostra opinió és que's tracta en lo cas concret que'n occupa, no de la primera hipòtesis, sinó de la segona; és a dir, que sembla que'l lladres sabian bé lo que's feyan y l'importància del robo que portaren a cap.

Y ara que l'ocasió s'ho porta, cal que no's dongió més la vergonya de què'l palau de l'Ajuntament, que tant vigilat hauria d'esser, sigui camp abonat pera ferhi de les sevas los amichs de lo agé, y ja que no's va fer quan lo robo de la caixa, lo de l'Arqueològica acabi de convencer a l'Ajuntament de que no pot deixarse la casa de la ciutat sens un vigilant nocturn que eviti fets tant escandalosos com los dos esmentats.

Lo dimecres morí a Barcelona la hermosa senyoreta D.ª María Agna Bofill y Gasset (a. c. s.), molt coneguda y estimada a Tarragona, per ésser descendenta de la familia Gasset, y per las bellíssimas prendas personals y bondat de cor de la finada.

La senyoreta Bofill, ha mort en la flor de l'edat, quan un brillant y afagador pervindre li reservava la sòrt.

L'inmensa desgracia que afligeix a la respectable família Bofill-Gasset, ha sigut molt sentida entre'l nombrosos amichs ab que compta aquí.

Per la nostra part, enviem a la desolada familia de la finada, l'expressió de nostre més profund condol per tan irreparable com inesperada desgracia.

Y més del capítol de robos. En la matinada del dimecres a nosotre amich en Marcelí Anglès, li sembla sentir en l'escala de sa casa del

carrer Major, cert soroll sospitos, que lo féu llevar del llit, y cridar al vigilant de dit carrer pera regoneixer la casa. L'Anglès y'l vigilant, trobaren totas las portes dels pisos ben tancades; però a l'arribar a la porta del terrat, la veieren oberta y acurruçats en un racó a dos subjectes, que pregaren no se'ls matés, puig si intentaven robar era per necessitat. Lo vigilant tocà'l xiulet d'alarma; compagueren altres vehins de la casa y algúns serenos que agafaren als lladres, y's tancaren a la presó.

Gracias donchs a la serenitat y valentia de l'amich Anglès y del vigilant del carrer Major, los lladres no pogueren fer las sevas.

Després de curta y terrible malaltia, morí'l dia 23 del corrent mes nostre particular amich D. Juli Soler y Salvador (a. c. s.), deixant a la seva respectable familia en lo més gran dels desconsols.

Lo senyor Soler era una de las figures més remarcables y de més prestigi de Tarragona. Treballador y d'una activitat envejable, havia sigut l'ànima d'empresas verament tarragoninas. Tenim per segur que en altre poble de més empenta que'l nostre, hauria pogut lo senyor Soler esplayar lo seu esperit d'empresa desenrotllant las sevas iniciativas y amor al treball.

Lo senyor Soler, perteneixia d'anich al partit conservador, essent un dels seus més fermos puntuals. Haví desempenyat diferents càrrecs, sempre ab una honradesa, que entre mitj de las lluitas políticas, li havian reconegut amichs y enemichs.

A l'acte de l'enterro, que tingué lloc lo dijous, hi coneorgué un extraordinari nombre de persones pertenexents a totes las classes socials.

Rebin nostres respectables amichs D. Antoni Soler, D. Joan Gonsé y demés distingida familia, nostre més sentit pèsam, desitjan que Nostre Señor hagi acullit l'ànima del difunt.

Per no havense pogut reunir ahir majoria de socis, celebrarà aquesta tarda a les tres, de segona convocatoria, la Junta general ordinaria, la important societat «Ateneo Tarragonense de la Clase Obrera».

Dimars y confortada ab los aussilis espirituals passá a mellor vida la respectable senyora D.ª Francisca Fortuny. (q. a. C. s.) mare de nostres estimats amichs D. Joan y D. Benigne Dalmau.

Al donar als esmentats amichs y demés familia nostre més sentit pèsam per l'irreparable pèrdua que acaban d'esperitar, fem vots pera que'l Senyor los hi concedeixi la resignació necessaria pera soportarla.

Pot servirli de consol a la distingida familia dels Srs. Dalmau, la part que Tarragona prèn en sa aflicció, lo que's demostra plenament en l'acte de l'enterro de la finada, puig n'obstant la pluja desfeta que queya, fou nombrósissima y escullida la concurrencia que hi assistí.

Demà, després dels divins oficis, comensaran a la Catedral los exercicis pera las oposicions a la plassa d'organista. Donat lo número d'opositors resultaran aquells notables.

Lo jurat lo forman l'antich organista de nostra Catedral Rvnt D. Ramón Bonet y'ls mestres Nicolau, director de la banda municipal de Barcelona, y Millet, afamat músich y anima de la notable entitat musical y orgull de la nostra terra l'*«Orfeó Català»*.

Felicitem al capítol Catedral per l'acer que ha tingut en la designació del jurat, que ès per si sol una garantia de que la plassa d'organista serà proveida per rigorós mèrit.

Procedent de Buenos Aires ha arribat a questa ciutat nostre estimat amich y paisà D. Angel Artal, qui viatge's relaciona ab lo projecte d'importació de bous argentins per nostre pòrt.

Celebrarem que l'exit coroni los treballs de l'amich Artal y que li sigui fòrça agradable lo temps que passi al costat de sa distingida familia.

Hem tingut lo gust de que passés un parell de días en nostra companyia, la passada setmana, nostre estimat amich lo reputat metje y distingit escriptor D. Geroni Estrany.

La vinguda de l'amich Estrany estigué relacionada ab la denuncia que sufri' fà uns mesos nostra publicació.

Aquesta nit a las onze arribarà a questa ciutat l'eminente compositor català en Lluís Millet. Per endavant li donem la benvinguda.

Convalecencies.—**Ovi Lecitina Giol.**

Després de llarga y penosíssima malaltia, ahir passá a mellor vida lo coneugut propietari d'aquesta ciutat D. Joseph Comaposada y Novas.

A sa desconsolada familia, y molt especialment a son fill, nostre particular amich D. Joseph, acompanyèn en lo sentiment que's ha produït aquesta desgracia, desitjantloshi la resignació cristiana en aitals casos.

Cansat de provar específichs sense cap resultat, l'únich que m'ha fet surtit espesíssim cabell a la calva més gran què'l meu cap tenia, és lo vegetal «Azgar» del perruquer CASALS.

Orfebrería religiosa y ornaments de Iglesia.—**J. CABALLÉ GOYENECHE.**

Neurastenia.—**Neurosteógeno Su-granes.**

Camisas y corbatas alta novetat. Camiseria de Pau Brú, Comte d'Rius, 20.

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS 9

S'arrendará o vendrà l'edifici núm. 16 del carrer de la Pau y número 15 de la del General Contreras, ab pago al comptat o a plassos. En dit edifici hi ha cups de bastanta cabuda y dos pous ab aigua abundant reunint dit local condicions pera poderhi instalar cualesvol industria.

Pera tractar dirigirse al mateix interessat, qu'avuy en dia l'ocupa, o bé a don Joseph M.ª Pagés, Enginier a Reus.

EN VENDA A PREU MÓDICH

La casa núm. 4 del carrer del Portlet, d'aquesta ciutat.

Informarà lo Notari D. Simó Gramunt.

Sant Agustí, 19, 1.er

Ibarra y C.ª de Sevilla

Línia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeira, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadío, Gijón, Santander, Bilbao, Pasages, San Sebastiá, Bayonne, Bordeaux, Nantes-Dun-Kerque, Havre y París.

Sorirà d'aquest pòrt lo dia 20 de Janer lo vapor **Cabo Quejo**, son capitá D.P. Beascochea, admetent càrrega y passatgers pera los citats ports.

Lo despatxa son consignatari D. Marián Peres.

Comp. Cartagenera Navegació

Pera Londres y Newcastle ou Tyne, sortirà d'aquest pòrt lo dia 30 de Janer lo vapor **San Isidoro**, admetent càrrega y passatgers.

Son agent: D. Joseph M. Ricomá.

Pera Valencia, Alacant, Málaga, Cádiz, Galicia, Asturias, Santander y Bilbao, sortirà d'aquest pòrt lo dia 26 del corrent lo vapor **Carmen Roca**, son capitá Company, admetent càrrega y passatgers pera dits ports.

Songent: D. Joseph M. Ricomá.

Companyfa Valenciana de Navegació

Línia regular de grans y ràpits vapors

ENTRE

Espanya, França è Italia

Vapors de la Companyia

Sagunto, Alcira, Játiva, Grau, Martos, Cabanil y Denia

Sortidas fixes y setmanals del pòrt de Tarragona, directament pera **Marsella y Génova** los dimars de cada setmana escala la quinzenal a **Liorna**.

Pera **València, Alacant, Almeria, Málaga, Algeciras, Cadiz y Huelva** los dijous de cada setmana.

Maiates extraordinaris a **Marsella y Niza**.

S'admet passatge y càrrega á noits reduits.

S'admet càrrega ab nolis seguit y coneixement directe pera New-York, Nàpols, Bari, Siracusa, Messina, Catania, Palermo, Cagliari, Venecia, Malta, Triest, Fiume, Odessa, Braila, Galata, Alexandria, Port-Said, Suez, Aden, Bombay, Singapore, Hong-Kong, ab trasbordo á Génova.

Agent: D. Román Musolas

Carrer d'Apodaca, 33.-TARRAGONA.-Telèfons, núm.

D. Joseph Comaposada y Novas

¡HA MORT!

Havent rebut los Sants Sagaments y la Benedicció Apostólica

(H. C. S.)

Sa aflicida esposa, Donya Francisca Altés Burades, fills Joseph, Joan, Ricart y Mercè, filles políticas, netas, germans y germanas (presents y ausents), germans politichs (presents y ausents), nebots, cusins y demés parents, al comunicar a sos amichs tan irreparable pèrdua, los hi pregan lo tingan present en sas oracions y's servescan concorre a la conducció del cadavre, avuy, a las 11 del matí, desde la casa mortuoria, carrer del Comte de Rius, 9, primer, a l'Iglésia Parroquial de Sant Francesch.

NO'S CONVIDA PARTICULARMENT

Tarragona 25 de Janer de 1903

Xarop de hipofosfats CLIMENT

La llegítima marca "SALUD"

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt Srs. meus: Lo Nen X. de tres anys, sofríà desde més d'un any d'una escròfula crònica. Cansat d'usar sens cap resultat quantas Emulsions y reconstituyents se precontinen per aquets cassos, vaig ensejar los Hipofosfats Climent, trobat consol lo pacient, ja en lo primer frasco y molt prompte la curació completa.

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt senyors meus: Puchfasseguralo qu'en tots los cassos d'Asplenio presentats à la meya clínica à causa d'afeccions genitales provinentes de la falta de fixesa de las viscera abdominal (Enteròptosis) lo Xarop Climent marca SALUD m'ha donat inmillorables resultats.—Dr. Gibert, Especialista en parts y malalties de la dona.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molts senyors meus: Havent presentat à la meva clínica la Sra. D.ª N. N. afecta de gana y de fòrsas, vaig prescriurelo lo Xarop Climent marca SALUD, y foren assombrosos los resultats, doncs en poch temps cobrà appetit y fòrsas y se li regularisaren les reglas.—Dr. Letamendi.

cap resultat quantas Emulsions y reconstituyents se precontinen per aquets cassos, vaig ensejar los Hipofosfats Climent, trobat consol lo pacient, ja en lo primer frasco y molt prompte la curació completa.

Dr. Siloniz, Catedràtic de Barcelona.

Ovi

Lecitina

Giol

(Lecitina de rovell d'ou)

Tònic. Reconstituyent

Antineurasténich

La Joya del Centre
Establiment de begudas

DE JOSEPH RIOLA

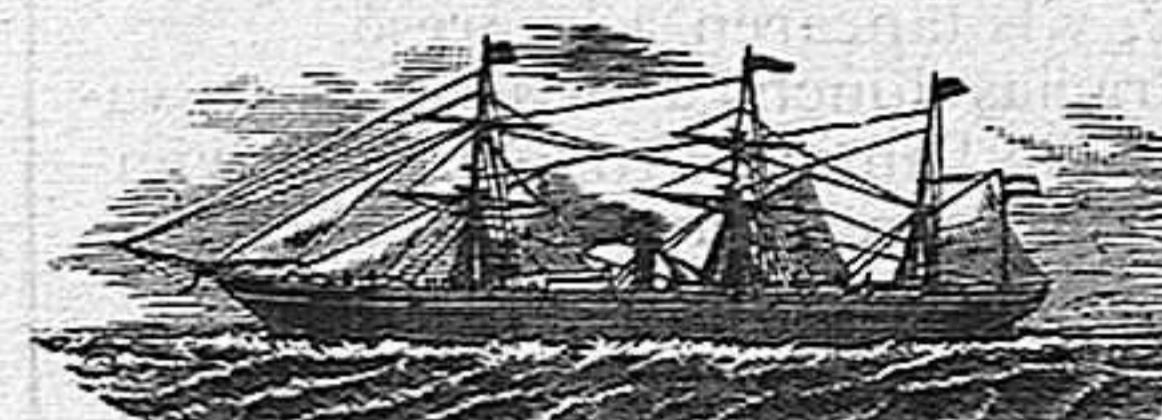
Tarragona.—22. RAMBLA DE SANT JOAN. 22.—Tarragona

Cervesa fresca Moritz, rebuda diariament de la fàbrica.

Horchatas y xarops fins, nectars y demés begudas del temps.

Dipòsit de gel.—Vins y licors de las més acreditadas marcas á preus econòmics.

SE SERVEIX A DOMICILI

Serveys de la Companyia Trasatlàntica

Línia de Cuba y Mèxic.—Lo dia 16 de Febrer sortirà de Bilbao, lo 19 de Santander y'l 20 de Coruña, lo vapor C. de Cádiz, directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y carrega pera Costafrime y Pacífic ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Nova-York, Cuba y Mèxic.—Lo dia 26 de Janer sortirà de Barcelona, lo 28 de Malaga y'l 30 de Cadiz lo vapor Montserrat, directament pera Nova-York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Febrer sortirà de Barcelona, lo 13 de Malaga y'l 15 de Cadiz, lo vapor Manuel Calvo, directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guaya, admeten passatge y carrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combinacions pel ferro-carril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacific, pera quals ports admeten passatge y carrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Carupano y Trinitat ab trasbord a Curaçao.

Línia de Filipinas.—Lo dia 31 de Janer sortirà de Barcelona, habent fer les escales intermitjas lo vapor Isla de Panay, directament pera Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de la India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línia de Buenos Aires.—Lo dia 2 de Febrer sortirà de Barcelona, lo 3 de Valencia, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cadiz, lo vapor P. de Satrustegui, directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Línia de Canàries.—Lo dia 17 de Janer sortirà de Barcelona lo 18 de Valencia, lo 19 d'Alacant, lo 20 de Málaga y'l 22 de Cadiz, lo vapor M. L. Villaverde, directament pera Casablanca, Mazagan, Las Palmas, Santa Cruz de la Palma y Santa Cruz de Tenerife, retornant a Barcelona per Cadiz, Alacant y Valencia.

Línia de Fernando Póo.—Lo dia 25 de Janer sortirà de Barcelona y el 30 de Cadiz, lo vapor San Francisco pera Fernando Póo, ab escalas en Casablanca, Mazagan y altres ports de la Costa occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Línia de Tanger.—Sortidas de Cadiz: dilluns, dimecres y divendres.

Pera més informes dirigir-se a son agent D. Emili Borrás

Elixir à la Ingluvina GIOL

Es lo millor remey pera la prompte y segura curació de totes las malalties del

VENTRELL

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforsant los debilitats. De venta en totes las Farmacias y en casa son autor, Passeig de Gracia, 4, Barcelona.

Farmacia Plana
al costat de la antiga

CASA FIGUERAS
REAL, 6.—Tarragona

Drogueria Plana
Antiga casa Figueras

Real 6, cantonada Rebollido 20

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complet surtit de drogas, sulfat y primeras materias pera abons ab riques garantida y de importació directa.

PREUS LIMITATS VERITAT
Sofre FLORESTILLA de la millor marca
TARRAGONA

Acadèmia Duarte

Carrer de la Palma, 2.—Tarragona

Se donan conferencies de tots los cursos de las Facultats de Drst y Ciencias socials y Filosofia y Lletres, comprenent en aquesta darrera las seccions corresponents a las tres llicenciaturas.

Lo curs, com en anys anteriors, començarà dia 1er d'Octubre, com així ho disposa l'art. 3er del Reglament.

S'admeten alumnes internos y externs.

L'Acadèmia compta ab suficient nombre de professors titulars pera cada secció.

Pera informes al Director D. Francesc Duarte, advocat, beneficiat de la S. I. Metropolitana.

CERVEZA

de primera qualitat, se serveix á preus reduïts en l'acreditat establiment

LA BATERIA

Rambla t. Joan, núm. 39

Gran assortit de vins y licors de totes classes, marcas de primera y preus econòmics.

Aquesta triple ayga de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pesseta.

A engrès importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra-Ros.

A la menuda Farmacia del Centre.-Tarragona.-Demana AYGUA RAF SERRA

Xarop de hipofosfats CLIMENT

La llegítima marca "SALUD"

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt Srs. meus: Lo Nen X. de tres anys, sofríà desde més d'un any d'una escròfula crònica. Cansat d'usar sens cap resultat quantas Emulsions y reconstituyents se precontinen per aquets cassos, vaig ensejar los Hipofosfats Climent, trobat consol lo pacient, ja en lo primer frasco y molt prompte la curació completa.

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt senyors meus: Puchfasseguralo qu'en tots los cassos d'Asplenio presentats à la meya clínica à causa d'afeccions genitales provinentes de la falta de fixesa de las viscera abdominal (Enteròptosis) lo Xarop Climent marca SALUD m'ha donat inmillorables resultats.—Dr. Gibert, Especialista en parts y malalties de la dona.

abdominal (Enteròptosis) lo Xarop Climent marca SALUD m'ha donat inmillorables resultats.—Dr. Gibert, Especialista en parts y malalties de la dona.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat